

ת"פ 60892/02/16 - מדינת ישראל נגד רוני סלמה

בית משפט השלום בפתח תקווה

22 נובמבר 2017

ת"פ 60892-02-16 מדינת ישראל נ' סלמה

מספר פל"א 85868/2016

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם רוני סלמה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד מאיה אשכנזי וקרן פינקלס

הנאשם וב"כ - עוה"ד סמבל ממשרד עו"ד שוורץ-נרקיס

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים אשר יחסו לו עבירות אלימות כלפי בת זוגו. על פי המפורט באישום הראשון ביום 25.2.16 בשעות אחה"צ בעקבות ויכוח החל הנאשם לקלל את המתלוננת ובהמשך ירק בפניה. המתלוננת נכנסה לחדר על מנת להתרחק ממנו אך הנאשם הגיע לשם, המשיך לקלל וזרק לעברה סיגריה בוערת שלא פגעה בה. לאחר מכן לקח את הסיגריה, התקרב אל המתלוננת ואיים לחנוק אותה. בגין מעשים אלה הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ובעבירת איומים. באישום השני הורשע בעבירה נוספת של תקיפת בת זוג בכך שלמחרת בשעות הבוקר החל לקלל את המתלוננת ובהמשך נצמד אליה וירק בפניה.

אין צורך להכביר במילים לגבי החומרה הכרוכה במעשיו של הנאשם. מדובר במעשים אשר פוגעים בשלומה הפיזי והנפשי של המתלוננת במסגרת יחסי זוגיות ובביתה-מבצרה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר באירועים אשר היסוד הפיזי שבהם מצוי ברף התחתון ועיקרם במעשי השפלה ואיום ולא בפגיעה פיזית ממשית. כמו כן, מדובר ברצף אחד של אירועים ודומה כי לצידו יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לצד סנקציות נלוות

עמוד 1

באשר לעניינו של הנאשם, הרי שהסוגיה העיקרית המוטלת בפתחו של ביהמ"ש נוגעת לשאלת היחס אל המאסר המותנה בן 6 חודשים, אשר תלוי ועומד לחובתו, בגין הרשעה קודמת בעבירות אלימות כלפי גרושתו. בטרם אדון בסוגיה זו אציין כי בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים מפורטים מטעם שירות המבחן אשר מתארים את התהליך הטיפולי בו נטל הנאשם חלק. מהתסקירים עולה כי מדובר באדם כבן 40, אשר לחובתו הרשעה קודמת יחידה בגין אותן עבירות אלימות שהוזכרו. במסגרת גזר הדין הקודם הוטל עליו מאסר מותנה לצד של"צ בהיקף משמעותי. אותו עונש קודם הוטל בעקבות הליך טיפולי שעבר הנאשם אז במסגרת שירות המבחן. כפי שניתן לראות, אותו טיפול לא הביא באופן מלא לפירות המקווים, אם כי ניתן לראות כי האישומים הנוכחיים חמורים פחות מאלה שיוחסו לו בהרשעה הקודמת, אשר כללו אלימות פיזית ממשית. ברי כי אילו כך היו פני הדברים גם היום, היה מקום להפעיל את המאסר המותנה, להטיל ענישה נוספת, אלא שמהתסקירים עולה כי לאחר ביצוע העבירות שבפני השתלב הנאשם בטיפול ייעודי משמעותי לגברים אלימים במסגרת הוסטל "בית נועם". הנאשם טופל במקום במשך 4 חודשים, עמד בחוקי וכללי המסגרת ובכלל המטלות אשר היו כרוכות בהליך הטיפולי. גורמי הטיפול מתרשמים כי הנאשם הגיע לתובנות משמעותיות בנוגע לעברו, התנהגותו ודפוסי חשיבותו. עוד עולה מהתסקירים כי לאחר השלמת הטיפול בבית נועם השתלב הנאשם במסגרת טיפולית המשכית, תחילה במרכז למניעת אלימות במשפחה ובהמשך בשירות המבחן. שלב זה של הטיפול התאפיין בחוסר יציבות בשל קשיים פיזיים של הנאשם על רקע פציעתו ברגל, אך לאורך כל הדרך שמר הנאשם על קשר עם גורמי הטיפול. בהמשך לפני מספר שבועות אף השתלב באופן סופי לקבוצה טיפולית בשירות המבחן, הגיע למספר מפגשים והוא מבטא מוטיבציה להמשיך את הטיפול. הנאשם מביע חרטה על מעשיו ושירות המבחן מתרשם כי יש בהתמדתו כדי להוות גורם שיפחית את הסיכון להישנות של עבירות דומות בעתיד. על רקע זה ממליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה.

בפתח טיעוניה היום טענה המאשימה כי למעשה מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה ועל כן יש מקום להפעילו, על אף האמור בתסקיר. נדמה כי בנסיבות העניין לא היה מקום להעלות טענה זו, שכן במסגרת הדיון שנערך ביום 27.9.16, נאמר במפורש כי התסקיר נועד בין היתר על מנת לבחון הארכת מאסר על תנאי. המאשימה לא התנגדה לכך וביהמ"ש אף הורה לשירות המבחן לחוות דעתו בסוגיה זו, כפי שאכן נעשה. ככל שסברה המאשימה כי מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה, מצופה היה כי תעלה טענה זו כבר באותה עת על מנת שביהמ"ש יתן הנחיות בהתאם ועל מנת למנוע ציפיות שווא. מהעמדה שהובעה אז משתמעת הסכמה כי קיימת אפשרות משפטית להאריך את התנאי. אציין כי אפשרות זו אינה מופרכת לנוכח פסיקה מקובלת עוד מימי ע"פ 264/83 בעניין שירי נגד מדינת ישראל, שם נקבע כי "מעשים שונים בעלי קשר פנימי מהותי הדוק המהווים פרשה אחת, מהווים עבירה נוספת אחת לעניין הארכת התנאי". במקרה שלפנינו מחולק כתב האישום אומנם לשני אישומים אך מדובר בפרשה אחת ובאירוע אחד אשר החל ביום 25.2 ונמשך בבוקרו של יום המחרת, באופן המאפשר לראות בכתב האישום כולו כעבירה נוספת אחת לעניין הארכת התנאי.

לגופו של עניין אני סבור כי בשים לב להליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם בבית נועם, להמשך הטיפול גם היום במסגרת שירות המבחן, לתועלת שהפיק הנאשם מכך ולעובדה כי מאז תחילת הטיפול לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים, הרי שיש לעודד פניה לטיפול אינטנסיבי מעין זה, בין היתר על דרך של מתן משקל מכריע לסוגיית השיקום. אזכיר מבלי להקל ראש כי אין מדובר באירוע מרף חומרה גבוה באופן יחסי, כך שניתן במקרים מעין אלה לשקול הארכת תנאי והתוצאה הכוללת היא כי יש להעניק לנאשם את אותה הזדמנות נוספת ובלבד שיובהר לו כי אם לא יעמוד בתנאי צו

המבחן, או חלילה יעבור עבירה נוספת, לא יהסס ביהמ"ש לדון בעניינו מחדש, להפעיל את המאסר המותנה ולגזור את דינו לחומרה בהתאם.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מורה על חידוש תוקפו של מאסר מותנה שהוטל על הנאשם במסגרת ת.פ. 38507-06-13 למשך שנתיים מהיום.
2. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם.
3. הנאשם יפצה את המתלוננת, עדת תביעה מס' 3 לכתב האישום, בסכום של 1,200 ש"ח. סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש בתוך 60 יום ויועבר על ידי המזכירות למתלוננת.

העתק יועבר לשירות המבחן.

המזכירות תסרוק את המסמך ע/1 וע/2.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

<#4#

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ח, 22/11/2017 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי, שופט, סגן נשיאה

הוקלד על ידי דורית סבג